

RAFAEL VARGAS

Instal·lació de *Mirror Piece* (1965), una de les obres d'Art & Language que s'exposen al Macba

Art & Language entra al Macba com una invitació al diàleg

Un corrent associat a l'art conceptual que trenca amb les etiquetes

JOSEP PLAYÀ MASET
 Barcelona

La primera impressió que l'espectador té davant una obra com *Index XIX (Now they are)* és que es tracta d'una tela d'un beix monocrom. Però si hi fixa l'atenció distingirà en el centre unes lletres gairebé velades que ens conviden al diàleg: "Hello". I si manté fixa la mirada al cap d'un moment començarà a distingir la silueta d'un cos nu, que evoca el cèlebre i polèmic quadre *L'origen del món* de Gustave Courbet, aquesta obra maleïda que va estar amagada durant gairebé un segle i que un dels seus últims propietaris, el psicoanalista Jacques Lacan, tenia sota d'un altre oli d'André Masson i només la mostra-va als seus íntims.

Index XIX és una de les peces que s'exposen a *Art & Language incomplet*, que ahir va inaugurar el Macba, amb obres del col·leccionista francès Philippe Méaille, dipositades des de fa quatre anys al museu. Després de la seva restauració, ordenació i estudi, l'exposició (que estarà oberta fins al 12 d'abril) mostra peces inèdites i altres que no s'havien vist des dels anys seixanta. L'exposició, patrocinada per Axa, anirà el 2016 al Musée d'Art Moderne de la

Ville de Paris, que la coprodueix.

El nom d'Art & Language està associat històricament a l'art conceptual i a la revista que amb aquest nom va aparèixer el 1969. En la seva presentació d'ahir a Barcelona van ser presents dos dels artistes més lligats a aquest corrent com Michael Baldwin i Mel Ramsden. Ells i el comissari Carles Guerra van servir de guies indispensables per entendre unes obres, on predomina

El Macba exposa, després del seu estudi, la col·lecció dipositada fa quatre anys per Philippe Méaille

l'escriptura i el discurs teòric, que trenquen amb les etiquetes, amb la separació entre l'obra i la crítica d'art, i que utilitzen indistintament documents i publicacions escrites, microfilms, fotografies, pintures... Una altra característica és que estan més a prop de la provocació i l'escepticisme radical que del compromís polític.

A *portrait of V.I. Lenin in the style of Jackson Pollock*. "l'espectador infor-

mat –aclareix Carles Guerra– hi veurà de seguida un Pollock, encara que fàcilment deduirà també que és una imitació. Però una altra persona veurà que els seus traços dibuixen el rostre de Lenin". I el curiós és que l'obra per si mateixa es descomposa en un pla on s'assenyala com s'han de col·locar els diferents fragments de manera que poden emmagatzemar-se en una carpeta.

Les diferents obres són sempre una invitació al diàleg, a la conversa i a la reflexió sobre l'art contemporani i les polítiques culturals. Encara que no sempre sigui fàcil, si no es contextualitzen. Altres peces –que sempre apareixen sense el nom de l'autor– es refereixen als índexs elaborats pels artistes d'Art & Language (als ja citats podem afegir Terry Atkinson, Harold Hurrell, David Bainbridge, Joseph Kosuth, Ian Burn...). Són índexs dels seus treballs i les seves idees en un complex mecanisme de subdivisions que ens porta a l'arqueologia d'internet. Una sala es dedica completament als interessants encara que inabastables documents teòrics (meganografiats o manuscrits). Alguns d'aquests treballs només esbossen com havia de ser la peça, com a *The air-conditioning show* (1967), que ara s'ha reconstruït en el Macba.●